

## μάγειρας

**μάγειρας** κ. **μάγειρος** κ. **μάγερας**, ο, θηλ. **μαγείρισσα** κ. **μαγέρισσα**, η, ουσ. [<αρχ. μάγειρος], ο μάγειρας· αυτός που είναι ειδικός ή ικανός στα μαγειρέματα (βλ. λ.): «του ανέθεσαν να συντάξει τον εκλογικό νόμο, γιατί είναι ο πρώτος μάγειρας του κόμματος»· βλ. και λ. μαγείρισσα·

- οι πολλοί μάγειροι χαλούν τη σούπα, όταν δε διευθύνει ένας, αλλά μπερδεύονται πολλοί ο καθένας με τη γνώμη του, τότε τα αποτελέσματα δεν είναι καλά, είναι αρνητικά: «αν δεν αναλάβει ένας τη διεύθυνση της δουλειάς τότε θα πάει κατά διαβόλου, γιατί οι πολλοί μάγειροι χαλούν τη σούπα». Συνών. όπου λαλούν πολλά κοκόρια, αργεί να ξημερώσει / πολλές μαμές, στραβό το παιδί·

- τον κώλο βάζεις μάγειρα; Σκατά σου μαγειρεύει, βλ. λ. [κώλος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας